

— Месоядното дърво прилича на растението *ананасъ* и е високо 2·5 метра. Отъ върха на стеблото, което прилича на пресеченъ конусъ съ долна основа около 60 см. въ диаметръ, се спускатъ и разтилятъ по земята осемъ листа. Тѣзи листа, дълги 3 до 3·5 метра, иматъ остри крайща, снабдени съ дълги шипове. Върхътъ на стеблото (горната основа на конуса) е вдлъбнатъ, като паничка, и съдържа лепкавъ сокъ, сладъкъ като медъ. Но този сокъ е отровенъ, като най-напредъ приспива и разслабва жертвата си.

На горе отъ този конусъ (върхъ) се издигатъ шесть бѣли пърта, които непрестанно се движатъ и подвиватъ съ неимовѣрна бързина. Тѣ сж много тънки и вследствие на непрекъснатото си и бързо движение, издаватъ рѣзъкъ звукъ, напомнящъ съскането на смокъ.

Дивитѣ **Мкоди**, както се вече спомена, се кланятъ на това дърво и му принасятъ въ известни времена на годината човѣшки жертви.

— Дивацитѣ се приближаватъ къмъ **дървото** — богъ съ пѣсни и игри и най-после го заобикалятъ. Следъ това окръжаватъ една отъ женитѣ, предназначена за жерта и я принуждаватъ да се качи на дървото и да седне на върха на конуса, посрѣдъ извиващитѣ се пърти, като презъ всичкото време ѝ викатъ: „пий“! „пий“! Несчастната жертва се решава най-после, да загребе, съ дадената ѝ чашка, отъ сока, който се намира въ вдлъбнатината на върха на стеблото. Малко следъ това, въ пълно замайване и изтощение става, като иска да се хвърли долу, но силитѣ ѝ не достигатъ. Дървото, което до това време изглеждаше да е спокойно, безжизнено, изведнажъ се пробужда. Съскащитѣ бѣли пърти бърже обвиватъ главата и шията на жертвата и ги стискатъ. Голѣмитѣ увиснали листа бавно се повдигатъ, съединяватъ се, заобикалятъ цѣлото тѣло и го силно притискатъ, като въ преса. Следъ нѣколко минути, по стеблото на дървото почва да тече синкава течность, смѣсена съ кръвъ и вътрешноститѣ на жертвата. При вида на това, дивацитѣ съ викове налитатъ на дър-